

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 673/05
27.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije, u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda, Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr, rešavajući o žalbama optuženog i njegovog branioca - advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Požarevcu, K. 59/04 od 13. decembra 2004. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženog i njegovog branioca, advokata AB, i sudskog tumača BB, dana 27. septembra 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe optuženog AA i njegovog branioca i **POTVRĐUJE SE** presuda Okružnog suda u Požarevcu, K. 59/04 od 13. decembra 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Požarevcu, optuženi AA, pod tačkom 1 izreke, oglašen je krivim zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci, pod tačkom 2, za krivično delo silovanje iz člana 103. stav 1. KZ RS, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od dve godine i pod tačkom 3, za krivično delo protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. KZ RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine, pa je za dela u sticaju osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od pet godina u koju kaznu mu se uračuna va vreme provedeno u pritvoru od 14. maja 2004. godine, pa nadalje; prema optuženom je primenom člana 70. stav 1. i 2. OKZ, izrečena mera bezbednosti proterivanja stranaca sa teritorije Srbije i Crne Gore zauvek; optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka; optuženi je obavezan da oštećenoj na ime imovinsko-pravnog zahteva isplati novčani iznos od 400,00 dinara i 160,00 eura u dinarskoj protivvrednosti po najpovoljnijem kursu na dan isplate, dok se za ostvarivanje preostalog dela imovinsko-pravnog zahteva oštećena upućuje na parnicu.

Protiv navedene presude, žalbe su izjavili:

- optuženi bez navođenja osnova pobijanja ali iz sadržaja žalbe proizilazi da prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na krivična dela silovanje iz člana 103. stav 1. KZ RS i krivičnog dela protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. KZ RS, sa predlogom da se prvostepena presuda u odnosu na navedena krivična dela ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili preinači u smislu navoda i predloga u žalbi;

- branilac optuženog iz svih zakonskih osnova sa predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili preinači u smislu navoda i predloga u žalbi. U žalbi je zahtevano da optuženi i njegov branilac budu obavesteni o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije, podneskom Ktž. broj 812/05 od 22. aprila 2005. godine predložio je da se žalbe odbiju kao neosnovane i prvostepena presuda potvrdi.

Pošto je u svemu postupio u smislu člana 375. ZKP, Vrhovni sud je održao sednicu veća na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbama i datih objašnjenja optuženog i njegovog branioca za navode i predloge iz žalbi i navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povredu krivičnog zakona na štetu optuženog, na koje drugostepeni sud, povodom žalbe, uvek pazi po službenoj dužnosti, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Žalbeni navodi branioca optuženog jedinstveni za sve žalbene osnove u suštini se svode na osporavanje utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na krivična dela silovanje iz člana 103. stav 1. KZ RS i protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. KZ RS, i s tim u vezi navodi da prvostepeni sud nije u potpunosti i pravilno utvrdio činjenično stanje u pogledu okolnosti kritičnog događaja, odnosno prisustvo drugih lica, sem optuženog i oštećene, na licu mesta, i pod čijom prinudom je u skladu sa odbranom optuženog i došlo do događaja koji je predmet optužbe.

Na osnovu izvedenih dokaza navedenih u obrazloženju prvostepene presude i odbrane optuženog, prvostepeni sud je na nesumnjiv način utvrdio da je optuženi izvršio krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, u stvari to je i optuženi priznao na glavnom pretresu. Istina tvrdeći tada da je to učinio po nagovoru izvesnog "VV" (kome je dugovao novac), a što se i sada provlači kroz žalbu branioca optuženog. Međutim, ovakvu odbranu optuženog prvostepeni sud je posebno cenio i u pobijanoj presudi dao jasne i logične razloge zašto je ne prihvata kao istinitu, odnosno da je kritičnom prilikom na licu mesta u kući GG bio samo optuženi. Naime, oštećena je tokom postupka bila kategorična da u kući nije bilo nikoga sem optuženog, da je optuženi lice koje ju je kritičnom prilikom udario i koji je pucao iz pištolja. U vezi sa tim, žalbeni navodi, da se zaključak prvostepenog suda da na rukama optuženog nisu pronađeni tragovi barutnih čestica, koji su se, prema zaključku prvostepenog suda, a obzirom na nalaz i mišljenje veštaka balističara, mogli ukloniti mehaničkim putem, zašto je optuženi imao dovoljno vremena, zasnovano na pretpostavkama lišeni su svakog osnova i bez podloge u spisima predmeta.

Naime, veštak DD balističar Kriminalističko-tehničkog centra Beograd, u dopuni svog nalaza bio je kategoričan da barutne čestice nitrata se mehaničkim putem mogu ukloniti - rukom, trljanjem o neki drugi predmet, a i u rastvoru u vodi, pranjem ruku. Navedeni nalaz prvostepeni sud je, osnovano prihvatio istinit, obzirom da je dat od strane datog stručnog lica i da tokom postupka na isti nije bilo primedbe, i što nije osporen ni jednim dokazom i da je kritičnom prilikom na licu mesta bio samo optuženi a što je prvostepeni sud i utvrdio i na osnovu iskaza svedoka ĐĐ koji je bio dosledan i kategoričan da u trenutku kada jedan mladić (optuženi) istrčao iz dvorišta susedne kuće GG (gde se događaj desio), na ulici nije bilo nikoga i da niko drugi nije izašao iz dvorišta niti je tu bio bilo kakav automobil.

Što se tiče krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 1. KZ RS i krivičnog dela protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. KZ RS, opisana pod tačkom 2 i 3 izreke prvostepene presude činjenično stanje se neosnovano dovodi u sumnju i osporava žalbom branioca optuženog i tvrdi da o tome nema pouzdanih dokaza, da je iskaz oštećene morao biti svestranije ocenjen obzirom da isti nije ničim potvrđen.

Naime, ocena dokaza oštećene EE (strana 8 i 9 presude), uverljiva je i pravilna i razloge za istu prihvata i ovaj sud. Oštećena je dosledno, istinito i ubedljivo u prethodnom postupku i na glavnom pretresu opisala kritični događaj i ponašanje optuženog AA. Telesne povrede, koje je nesumnjivo zadobila, kvalifikovane su od strane veštaka kao lake telesne povrede, a nalaze se u predelu korena nosa, gorenje usne, krvni podliv, očnih kapaka, na vratu i leđima oguljotine, sa unutrašnje leve butine u slabinskom delu i predelu rebarnih lukova, nesumnjivo potvrđuju njeno kazivanje. Sudski veštak izjasnio se o mehaničkom nastanku povreda upravo na način kako to opisuje oštećena, udarcem nogama, šakama, pa čak i delovima pištolja, a povrede sa unutrašnje strane leve butine su karakteristične za silovanja. Oštećena je veoma detaljno opisala način kako ju je, po ulasku u kuću GG, nepoznati mladić "optuženi" nesumice počeo da udara pesnicama u predelu leđa, govoreći joj na svom - __skom jeziku da ćuti. Posle toga ju je oborio na krevet, tako što su joj noge bile na podu, glava na krevetu, zatim joj ruke savio iza leđa i vezao telefonskim kablom, zatim joj pokrivač sa kauča bacio preko očiju i vezao da ne vidi ništa. Zatim skinuo zlato koje je imala na sebi, uzeo ručni sat i mobilni telefon, da bi zatim nasilno izvršio obljubu nad njom, te je potom terao da njegov polni organ stavi u usta, a kada je ona to odbila on je počeo da tuče pištoljem, koji joj je prislonio na vrat, i prinudio je da njegov polni organ stavi u usta. Oštećena po oceni Vrhovnog suda nije imala bilo

kakvog razloga iz kojeg bi lažno teretila optuženog, koga od pre nije ni poznavala. I u suočenju sa optuženim bila je dosledna u svom iskazu. Osim toga, tu je iskaz svedokinje ŽŽ koja je na poziv oštećene, zajedno sa svekrvom došla u kuću GG a koja je izjavila da je oštećena bila "u jadnom stanju, odnosno bila je sva izgubljena otečena i krvava po licu, ruke su joj bile takođe otečene, a videla je krv po čaršavu, jastuku i zavesama, oštećena je tada rekla da ju je optuženi silovao. Da je optuženi kritičnom prilikom izvršio nasilnu obljubu nad oštećenom, potvrđeno je i izveštajem ginekološko-akušerske službe Opšte bolnice u Požarevcu od __ 2004. godine za oštećenu EE u kome je konstatovano da je oštećena pregledana od strane ginekologa i konstatovano da oštećena ima povrede u vidu ogrebotina na unutrašnjoj strani butina koje su karakteristične za silovanje.

S` obzirom na izneto žalbeni navodi branioca optuženog i navodi iz žalbe optuženog da oštećena i optuženi imaju krvne grupe "A", a da je veštak ZZ navela da tragovi krvi na odeći optuženog (gaće) i odeći oštećene (deo hulahop čarape), pripadaju najverovatnije krvnoj grupi "0" i da trag na majici koja je oduzeta od optuženog, potiče od krvi ljudskog porekla, po oceni Vrhovnog suda, ne dovode u sumnju zaključak prvostepenog suda, da je optuženi prema oštećenoj izvršio i krivično delo silovanja, ovo iz razloga, što je veštak ZZ u svom iskazu na glavnom pretresu održanog dana 22. oktobra 2004. godine, navela da prilikom određivanja krvnih grupa metodom kvantitativne apsorpcije (Holcerova metoda), a koja metoda je primenjena u konkretnom slučaju, postoji mogućnost dobijanja "tzv. lažnih pozitivnih rezultata", zbog bakterijske kontaminacije (tako da crvena krvna zrnca koja su bakterijom zagađena mogu biti AGLUTINISANA od svakog seruma), zbog kontaminiranosti i traga sa drugih izlučevina (najčešće znoja ili nekom drugom hemijskom supstancom), i da zbog toga se ne isključuje mogućnost da tragovi krvi na hulahop čarapi i muškoj majici pripadaju tzv. grupi "A", a to dalje znači po nalaženju Vrhovnog suda, da je pravilan zaključak prvostepenog suda da se iznetim ne dovodi u sumnju iskaz oštećene da ju je optuženi silovao i na bazi čijeg iskaza je, pored ostalog, i zaključio da je optuženi izvršio i krivično delo silovanja iz člana 103. stav 3. ZKP.

S` druge strane prvostepeni sud je posebno cenio odbranu optuženog i pravilno zaključio da je ista neosnovana i lišena svakog osnova i razloge date u tom pravcu u celosti prihvata i ovaj sud.

Ocenjujući ostale žalbene navode optuženog i njegovog branioca ukoliko se odnose na činjenično stanje, Vrhovni sud nalazi da su bez uticaja na ishod ovog krivičnog postupka.

Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je činjenično stanje u ovoj krivično-pravnoj stvari pravilno i potpuno utvrđeno i da je pravilno prvostepeni sud zaključio da se u radnjama optuženog stiču sva bitna obeležja kako uz objektivno, tako i u subjektivnom smislu krivičnih dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, krivičnog dela silovanje iz člana 103. stav 1. KZ RS i krivičnog dela protivprirodnog bluda iz člana 110. stav 1. KZ RS, i u tom pravcu dao jasne, logične i uverljive razloge koje prihvata i ovaj sud.

Pri utvrđivanju pojedinačnih kazni zatvora za svako krivično delo i izricanje jedinstvene kazne zatvora, prvostepeni sud je cenio objektivnu težinu izvršenih krivičnih dela i sve okolnosti koje su pobliže naznačene i opisane u prvostepenoj presudi. Tim svim okolnostima dat je određen značaj koje imaju kod odmeravanja kazne, a posebno olakšavajuće okolnosti da je optuženi priznao izvršenje krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, za koje krivično delo mu je uz primenu člana 42. i 43. KZ SRJ utvrdi kaznu zatvora ispod zakonom propisanog minimuma za to krivično delo, dok je za krivično delo silovanja iz člana 103. stav 1. KZ RS pravilno utvrdio kaznu zatvora u trajanju od dve godine, a za krivično delo protivprirodnog blud iz člana 110. stav 1. KZ RS kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, a zatim mu izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od pet godina. Vrhovni sud nalazi, da je ovakva kazna adekvatna i da je prvostepeni sud pri odmeravanju ovakve kazne dao dovoljan značaj svim utvrđenim olakšavajućim okolnostima, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženog nije bilo. Izrečena jedinstvena kazna zatvora po oceni Vrhovnog suda, adekvatna je težini izvršenih krivičnih dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog i kao takva neophodna radi postizanja svrhe kazne predviđenih članom 33. OKZ, pa su s` toga žalbeni navodi branioca optuženog kojima se prvostepena presuda pobija zbog odluke o kazni, ocenjuju kao neosnovani.

Mera bezbednosti iz člana 70. stav 1. i 2. OKZ - proterivanja stranaca sa teritorije Srbije i Crne Gore zauvek, ispitana je u smislu člana 383. ZKP, i ista je pravilno izrečena sa razloga navedenih u prvostepenoj presudi.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Dragica Gajić, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka

JČ